

Галина Волошина, місцева мешканка Чорнобиля, у своїй хатині, Чорнобильська зона відчуження, Україна, 16 березня 2026 року. Данило Дубчак / Frontliner

«Самопоселенці це ті, хто живе в хатах людей, яких вже немає, а ми корінне населення. Всі ми мріяли колись повернутися до рідного міста, чекали й вірили, але як бачите з моменту аварії ніхто схоже й не збирався нічого робити», – розповідає самопоселенка Чорнобильської зони відчуження Галина Волошина.

Читайте також: **Як російські загарбники захопили ЧАЕС, пограбували, взяли заручників та втекли**

На момент аварії на ЧАЕС сини Галини ще навчалися: старший був студентом технікуму в іншому місті, а молодший ходив до школи в Чорнобилі. Після катастрофи молодшому сину довелося закінчувати школу недалеко від зони. Згодом, після здобуття освіти та служби в армії обоє повернулися до Чорнобиля, де нині й працюють.

В магазинах, багато що відсутнє.
Гриби збираємо, рибу ловимо, розводимо курей.

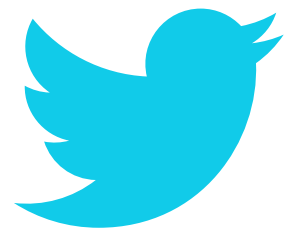
У перші роки після аварії в зоні не було нічого: ані магазинів, ані стабільного постачання продуктів. Найнеобхідніше доводилося привозити з-за меж зони або доставати через знайомих. Із часом, працівникам дозволили користуватися автомобілями, і це частково спростило побут, але повноцінної інфраструктури так і не з'явилося.

«Для того щоби купити все необхідне й зараз доводиться виїжджати за межі Чорнобиля. Бо в магазинах, по-перше, багато що відсутнє, а, по-друге, космічні ціни. Гриби збираємо, рибу ловимо, розводимо курей, простими словами голодними ніколи не були», – каже Галина.

Настінні розписи в одному з покинутих приміщень у Прип'яті, Чорнобильська зона відчуження, Україна, 16 березня 2026 року. Данило Дубчак / Frontliner

Жінка додає, що за всі роки життя в зоні відчуження так і не повірила в небезпеку радіації – принаймні такою, якою її описують. Вона переконана: загроза або перебільшена, або нерівномірна, адже за десятиліття життя тут не бачила тих наслідків, про які говорять.

Читайте також: **Невивчені уроки Чорнобильської аварії**

Ще у 1993 році Галина разом з іншими жителями, створила організацію «Відродження Чорнобиля». Мета якої була не тільки дати можливість повернутися всім охочим додому, а поступово відновити повноцінне життя міста з базовою інфраструктурою, роботою та можливістю розвитку. Однією з ключових ідей було включення Чорнобиля до складу Іванківської громади. Що, на переконання Галини, дало б місту адміністративну основу для розвитку: доступ до фінансування, управління на місцевому рівні та можливість вирішувати побутові питання не ізольовано, а в межах громади.

«Чорнобиль закрили, обгородили колючим дротом і почали лякати увесь світ небезпекою радіації. Замість того, щоби намагатися її позбутися, що робили фахівці увесь цей час? Чому за 40 років ніхто палець об палець не вдарив? А якщо ніхто не хотів нічого робити, чому влада не дає можливість робити це нам, людям які провели тут майже все життя? Нас майже не залишилися.»

А тому якщо раніше влада й адміністрація зони нас не чули,
то схоже вже не почують ніколи,

говорить Галина.

Знак радіаційної небезпеки на території Чорнобильської зони відчуження, Україна, 16 березня 2026 року. Данило Дубчак / Frontliner

Після початку повномасштабної війни й через ризик повторного наступу російських військ із території Білорусі Чорнобильська зона фактично знову набула стратегічного значення. Територія, що десятиліттями залишалася напівпорожньою та ізольованою, тепер усе більше нагадує **військовий об'єкт** із постійною присутністю сил безпеки та контролем ключових напрямків.

Саме в цьому Галина й бачить свою останню надію. Вона переконана: якщо після завершення війни військові продовжать тут нести службу, то Чорнобиль не залишиться знову забутим і покинутим. Навпаки, його можуть розбудувати як військове містечко.

Читайте також: **Стрес для тварин. Як дикі тварини Чорнобиля пережили російську окупацію**

Водночас, через цю підвищену активність, зокрема під час спорудження оборонних та інженерних укріплень, відбувається постійне переміщення радіоактивних частинок. Втім, за словами фахівців, рівень радіації залишається під контролем і не виходить за межі зони відчуження.

Ми постійно спостерігаємо,
як плями радіації рухаються.

||

Радіаційний фон на місці покинутих окопів російських військових, Україна, 16 березня 2026 року. Данило Дубчак / Frontliner

«Зона відчуження для того й була створена, щоби сюди приїздило мінімум людей та мінімум техніки, але ж враховуючи військовий стан і досвід вторгнення з цього напрямку, авжеж тут буде багато військових і будівництво лінії оборони. І якраз, це все в сукупності теж впливає на підняття радіаційного фону. Ми постійно спостерігаємо, як плями радіації рухаються. Вони не великі, безпечні, проте й цього не має бути», – говорить директор екоцентру Сергій Кіреєв.

Сергій Кіреєв, директор Екоцентру, Україна, 16 березня 2026 року. Данило Дубчак / Frontliner

Читайте також: **Спустошені землі. Якою буде природа України після російської навали**

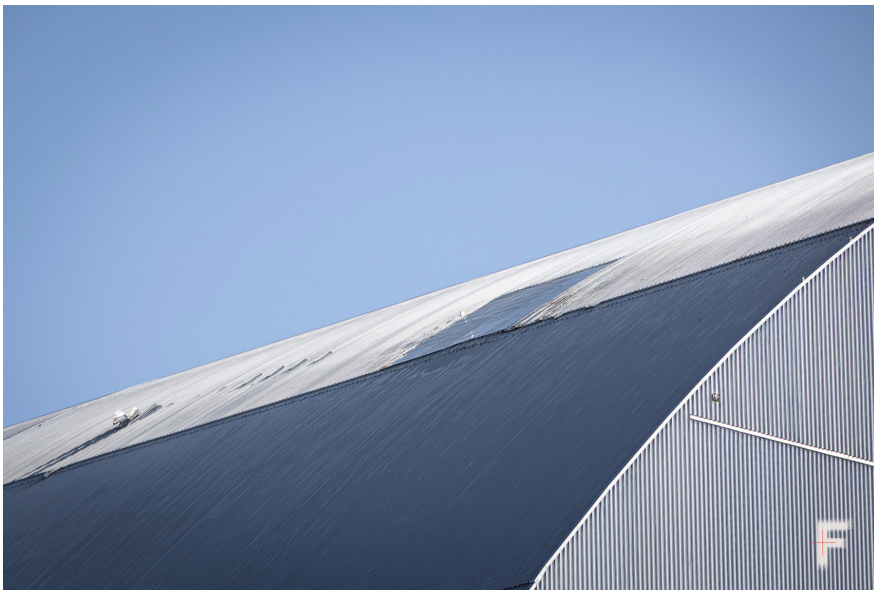
Катастрофа для майбутніх поколінь

14 лютого 2025 року російський дрон-камікадзе «Герань 2» влучив у конфайнмент – укриття над зруйнованим четвертим енергоблоком Чорнобильської АЕС. Через удар герметичність конфайнменту порушилася, а в місці влучання спалахнула пожежа. Первинне займання вдалося швидко ліквідувати, але всередині водонепроникна мембрана арки почала тліти. Тож, на повну ліквідацію пожежі працівникам ДСНС довелося витратити майже три тижні. Наразі загрози світу, що радіація може знову вирватися, немає, але працівники зони відчуження попереджають: це лише питання часу й можлива катастрофа для майбутніх поколінь.

НОВИНИ ПАРТНЕРІВ

РЕКЛАМА

Сліди від потрапляння ударного дрону у ніч на 14 лютого 2025 року, Чорнобильська зона відчуження, Україна, 16 березня 2026 року. Данило Дубчак / Frontliner

«Великий отвір, що з'явився через атаку росіян вже накрили захисним екраном, але 300 менших отворів, утворених пожежниками ДСНС під час гасіння, все ще потребують заповнення. Проблема в тому, що там вже почався процес іржавіння конструкції. Можливо, в найближчі кілька років світу нічого й не загрожує, а тому зараз це не є, скажімо, актуальною темою для інших країн.»

Але насправді, це виглядає так, наче проблема, яку свідомо залишають для інших поколінь,

говорить інженер сектору забезпечення відвідування зони відчуження Антон Юхименко.

Антон Юхименко - інженер сектору забезпечення відвідування зони відчуження ДСП «ЦППРВ», супроводжуючий та фотограф, який вивчає Чорнобильську зону відчуження вже понад 20 років, Україна, 16 березня 2026 року. Данило Дубчак / Frontliner

4 місце в світі по кількості ядерних відходів

Чекати, що радіація в зоні відчуження зникне в осяжному майбутньому, не варто. За словами фахівців, природне очищення території триватиме десятки тисяч років: якщо ізотопи цезію та стронцію розпадаються десятиліттями, то плутоній залишатиметься небезпечним тисячоліття. Через таку тривалу ізоляцію Чорнобиль дедалі більше закріплює за собою статус головного майданчика для поводження з ядерними матеріалами. Директор екоцентру Сергій Кіреєв наголошує: зона й надалі виконуватиме функцію безпечного розміщення відпрацьованого палива. Саме для цього тут у 2022 році в роботу запустили централізоване сховище відпрацьованого ядерного палива з трьох українських АЕС: Рівненської, Хмельницької та Южно-Української упродовж наступних 100 років.

Ми ядерна держава, але не тому що маємо ядерну зброю.

Знак радіоактивної небезпеки біля Рудого лісу в Чорнобильській зоні відчуження, Україна, 16 березня 2026 року. Данило Дубчак / Frontliner

«Ми ядерна держава, але не тому що маємо ядерну зброю, а тому що ми займаємо 4 місце в світі по кількості ядерних відходів. А тому в майбутньому відходи всіх діючих станцій атомної енергетики потрібно зберігати саме в Чорнобильській зоні. Зокрема, ми продовжуємо чекати на рішення щодо відпрацьованого ядерного палива, бо його можна використовувати для роботи нових станцій, для створення нових технологій», – розповідає чоловік

Через це, особливо в умовах воєнного стану, у зоні помітно посилили контроль. Перевіряють і людей, і техніку, особливо ту, що працює біля об'єктів зі зберігання ядерного палива. Це суттєво змінило й життя тих, хто цікавився зоною поза офіційною роботою: неформальні дослідники та сталкери, які раніше часто сюди приїжджали, тепер майже втратили таку можливість.

Читайте також: **32 роки потому: останні жителі Чорнобильської зони**

Загоризонтна радіолокаційна станція «Дуга» в Чорнобильській зоні відчуження, Україна, 16 березня 2026 року. Данило Дубчак / Frontliner

Проекти відновлення і нові виклики вже воєнного часу, ключові питання зони відчуження й досі залишаються відкритими. Ремонт пошкодженого конфайнменту над четвертим енергоблоком та його подальша доля – і досі без остаточних рішень. Сховища продовжують наповнювати відпрацьованим ядерним паливом, проте довгострокова стратегія поводження з ним не визначена. А місто Чорнобиль та прилеглі села, де живуть люди, перетворилися на символ історії про який згадують переважно в річницю катастрофи – 26 квітня.

Вид з покинутого міста Прип'ять на четвертий енергоблок Чорнобильської атомної електростанції (ЧАЕС), Чорнобильська зона відчуження, Україна, 16 березня 2026 року.
Данило Дубчак / Frontliner

Артем Деркачов- Данило Дубчак, опубліковано у виданні **Frontliner**

Читайте також:

- **Коли Почався Чорнобиль? Чорнобильська трагедія**
- **Про ядерний тероризм Путіна на Чорнобильській та Запорізькій АЕС**
- **Розмінування околиць Чорнобиля**
- **Міфи та реальність ядерних аварій: пояснює радіобіолог Олена Паренюк**
- **Українські атомники вчинили демарш на конференції МАГАТЕ під час виступу представника рф**
- **Як німецькі інвестори відновлюють занедбані території Чорнобиля**

Share 0

Читайте «Аргумент» в **Facebook** и **Twitter**

Если вы заметили ошибку, выделите ее мышкой и нажмите **Ctrl+Enter**.

Коментарі

ВІДЕО

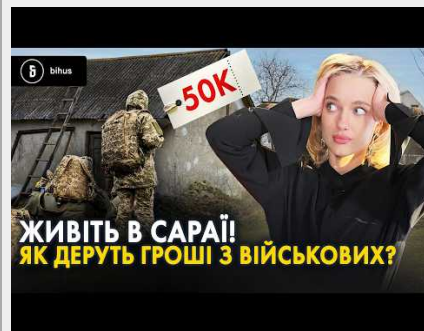
Про що не можна було жартувати в СРСР

HEAVY SHOT, VAMPIRE, NEMESIS: як «Баба Яга» б'є ок*пантів

Воюєш? Плати більше! 50к за оренду і космічні комісії: як виглядає ринок житла на фронті?

[Головна](#) [Про сайт](#) [Опитування](#)

© 2011 «АРГУМЕНТ»

Републікація матеріалів: для інтернет-видань обов'язковим є пряме гіперпосилання, для друкованих видань - за запитом через електронну пошту. **Посилання або гіперпосилання повинні бути розташовані при використанні тексту - на початку**

використовуваної інформації, при використанні графічної інформації - безпосередньо під об'єктом запозичення. При републікації в електронних виданнях у кожному разі використання вставляти гіперпосилання на головну сторінку сайту argumentua.com та на сторінку розміщення відповідного матеріалу. За будь-якого використання матеріалів не допускається зміна оригінального тексту. Скорочення або перекомпонування частин матеріалу допускається, але тільки в тій мірі, якою це не призводить до спотворення його сенсу.

Редакція не несе відповідальності за достовірність рекламних оголошень, розміщених на сайті, а також за вміст веб-сайтів, на які дано гіперпосилання.

Контакт: uargumentum@gmail.com

